

ØSTRE LANDSRET RETSBOG

Den 4. april 2025 holdt Østre Landsret møde i retsbygningen i Nordhavn.

Landsdommerne Dorthe Wiisbye, Michael de Thurah og Nina Palesa Bonde (kst.) behandlede sagen.

Sag BS-nr.1
(16. afdeling)

forsikringsselskab

kærer afgørelse om sagsomkostninger i sagen

forsikringsselskab
(advokat Jesper Ravn)

mod

Ankestyrelsen
(selv).

Ingen var mødt eller indkaldt.

Sagens akter forelå i landsretten, herunder kæreskrift, kæresvarskrift, kærereplik, kæreduplik, kærendes supplerende indlæg af 20. marts 2025 og indkærendes supplerende indlæg af 27. marts 2025.

Ved beslutning af 3. december 2024 har Københavns Byret bestemt, at hver part afholder egne omkostninger i sagen BS-nr.2 , der blev hævet samme dato.

forsikringsselskab har kæret beslutningen med påstand om, at forsikringsselskab tilkendes sagsomkostninger for byretten med ikke under 60.000 kr. med tillæg af moms og med tilbagebetaling af 2.000 kr. i retsafgift, subsidiært et mindre beløb efter landsrettens skøn.

Ankestyrelsen har påstået sagsomkostningsafgørelsen stadfæstet.

forsikringsselskab har til støtte for den nedlagte påstand navnlig anført, at forsikringsselskab må anses at være den vindende part i sagen, jf. retsplejelovens § 312, stk. 2, og sagsomkostningerne for byretten skal derfor fastsættes i medfør af principperne i § 312 og § 313, jf. § 314. Også henset til sagens forløb gennem 3 år og med forelæggelse for Retslægerådet, som forsikringsselskab forestod, bør sagsomkostningerne fastlægges til et beløb på ikke under 77.000 kr.

Ankestyrelsen har til støtte for stadfæstelsespåstanden navnlig anført, at der henset til sagens forløb ikke er grundlag for at tilkende sagsomkostninger til kærende, da forsikringsselskab ikke kan anses for at være den vindende part. Hvis der tilkendes sagsomkostninger, skal der fastsættes et væsentligt mindre beløb end 60.000 kr., herunder fordi kærende i stævningen for byretten oprindelig opgjorde sagens værdi til under 50.000 kr.

Byretten har ikke haft bemærkninger til kæremålet.

Landsretten afsagde følgende

KENDELSE:

Sagens oplysninger

Den 26. november 2019 anerkendte Arbejdsmarkedets Erhvervssikring, at skadelidte den 13. marts 2018 havde været ude for en arbejdsskade efter arbejdsskadesikringsloven. Samtidig blev det vurderet, at han havde et mén på 5 % efter arbejdsskaden.

Ankestyrelsen stadfæstede den 12. marts 2020 Arbejdsmarkedets Erhvervssikrings afgørelse af 26. november 2019, hvorefter skadelidte fik anerkendt sine lænderygsmærter som en arbejdsskade forårsaget af hændelsen.

forsikringsselskab anlagde ved stævning af 1. september 2021 sag ved Københavns Byret mod Ankestyrelsen med principal påstand om, at Ankestyrelsen skulle anerkende, at skadelidte ved en eventuel hændelse den 13. marts 2018 ikke blev påført en personskade, der kan anerkendes som en arbejdsskade efter arbejdsskadesikringslovens § 5, jf. § 6. forsikringsselskab s subsidiære påstand var hjemvisning. Sagens værdi blev af forsikringsselskab angivet til under 50.000 kr. Ankestyrelsen påstod frifindelse.

Den 2. december 2021 stadfæstede Ankestyrelsen en afgørelse fra Arbejdsmarkedets Erhvervssikring af 18. juni 2020 om, at skadelidte havde lidt et erhvervsevnetab på 25 %.

forsikringsselskab præsiserede den 15. december 2021 sin principale påstand i replikken, således at der herefter var enighed mellem parterne om, at der forelå en hændelse den 13. marts 2018.

Ankestyrelsen angav i sin duplik, at styrelsen agtede at stille supplerende spørgsmål til Retslægerådet om forhold af betydning for Ankestyrelsens vurdering af sagen.

Sagen blev den 14. juni 2022 forelagt Retslægerådet, som afgav erklæring den 17. april 2024. Af erklæringen fremgik bl.a., at Retslægerådet fandt, *at* hændelsen ikke medførte varige symptomer, idet skadelidtes smerter var til stede forud for hændelsen den 13. marts 2018, og *at* det beskrevne traume med en faldhøjde på 30 til 40 cm ikke i sig selv var tilstrækkeligt til at forårsage vedvarende symptomer. Ved brev af 19. april 2024 opfordrede forsikringsselskab herefter Ankestyrelsen til at genoptage sagen om anerkendelse af arbejdsskaden.

Ankestyrelsen ønskede herefter at stille yderligere spørgsmål til Retslægerådet, hvilket forsikringsselskab protesterede imod. Forsikringsselskabet nedlagde samtidig en ny subsidær påstand angående spørgsmålet om erhvervsevnetab og en ny mest subsidær påstand om hjemvisning.

Ankestyrelsen genoptog den 3. juli 2024 behandlingen af spørgsmålet om erhvervsevnetab, og den 23. august 2024 blev Ankestyrelsens tidligere afgørelser af 2. december 2021 og 15. marts 2023 om erhvervsevnetabserstatning på 25 % ophævet. Af styrelsens nye afgørelse fremgik, at skadelidte ikke havde ret til erstatning for erhvervsevnetab, idet der måtte lægges vægt på Retslægerådets vurdering. Videre fremgik, at Ankestyrelsens afgørelser af 2. december 2021 og af 15. marts 2023 derfor var behæftet med væsentlige sagsbehandlingsfejl og således var ugyldige.

forsikringsselskab meddelte herefter den 31. oktober 2024, at forsikringsselskab hævede sagen.

forsikringsselskab har oplyst, at Arbejdsmarkedets Erhvervssikring efter fremkomsten af Retslægerådets erklæring har genoptaget sin afgørelse af 26. november 2019 om varigt mén, som nu vurderes til at ligge under 5 %.

Sagen havde en værdi på 1.222.270 kr., da sagen blev hævet, og dette beløb var forinden blevet anført i forsikringsselskab s processkrift af 4. juni 2024. I den

forbindelse havde forsikringsselskab betalt yderligere retsafgift op til i alt 2.000 kr.

Anbringender under kæresagen

Ankestyrelsen har navnlig anført, at styrelsens stillingtagen alene angår spørgsmålet om erhvervsevnetabserstatning. Efter Retslægerådets udtalelse har Ankestyrelsen således alene fastlagt, at der ikke foreligger et erhvervsevnetab, idet Ankestyrelsen har genoptaget sine afgørelser af 2. december 2021 og 15. marts 2023 om, hvorvidt der skulle ydes erstatning for tab af erhvervsevne.

forsikringsselskab s principale påstand går imidlertid ud på, at Ankestyrelsen skal anerkende, at skadelidte ikke blev påført en personskade, der kan anerkendes som en arbejdsskade efter arbejdsskadesikringslovens § 5, jf. § 6. Og styrelsens afgørelse af 12. marts 2020, der stadfæstede den oprindelige afgørelse fra Arbejdsmarkedets Erhvervssikring fra 2019 om anerkendelse af en arbejdsskade omfattet af arbejdsskadesikringsloven, er ikke ophævet ved styrelsens genoptagelse af sagen. forsikringsselskab har derfor ikke fået medhold i sin principale påstand.

forsikringsselskab har heroverfor anført, at sagens tyngdepunkt lige siden indgivelsen af stævningen har været spørgsmålet om, hvorvidt der overhovedet er indtruffet følger, der berettiger til at anse hændelsen som en arbejdsskade med ret til ydelser efter arbejdsskadesikringsloven. Udtalelsen fra Retslægerådet har lægeligt fastlagt, at det beskrevne traume med en faldhøjde på 30 til 40 cm ikke i sig selv er tilstrækkeligt til at forårsage vedvarende symptomer, og at hændelsen ikke medførte varige symptomer, idet symptomerne var til stede forud for ulykkestilfældet.

Efter denne udtalelse vil det være uden retlig interesse for forsikringsselskabet at fortsætte sagen angående den principale påstand, idet Ankestyrelsen efter forsikringsselskabets opfordring har genoptaget sin afgørelse om erhvervsevnetab, og dette er nu ansat til 0 procent. En fortsættelse af sagen i byretten udelukkende for at afklare, at forsikringsselskab må anses som vindende part også i relation til selskabets principale påstand, ville alene have til formål at fastlægge forsikringsselskabets ret til at få tilkendt sagsomkostninger.

Landsrettens begrundelse og resultat

Retten kan, når en sag hæves, pålægge en af parterne at betale fulde eller delvise sagsomkostninger til modparten eller bestemme, at ingen af parterne skal betale sagsomkostninger til modparten, jf. retsplejelovens § 314, efter tilsvarende principper som i lovens § 312 og § 313.

Landsretten lægger til grund, at sagen for Københavns Byret blev anlagt som et

resultat af, at parterne var uenige om, hvorvidt den skadelidte ved hændelsen den 13. marts 2018 blev påført en arbejdsskade.

Landsretten har herved fundet, at sagens tyngdepunkt siden indgivelsen af stævningen i det hele har været spørgsmålet om, hvorvidt der var årsagssammenhæng mellem hændelsen den 13. marts 2018 og skadelidtes vedvarende lænderygsmerter, hvilket blev afklaret ved Retslægerådets udtalelse. Efter parternes påstande og anbringender i retssagen sammenholdt med oplysningerne om forløbet, herunder at sagen blev hævet, efter at Ankestyrelsen genoptog sin tidligere afgørelse om erhvervsevne, finder landsretten således, at

forsikringsselskab må anses som den vindende part. Ankestyrelsen skal derfor betale sagsomkostninger til forsikringsselskab for byretten.

Sagsomkostningerne for byretten fastsættes efter sagens udfald, værdi og karakter, herunder henset til de nedlagte påstande sammenholdt med sagens forløb, til 77.000 kr. Heraf udgør 75.000 kr. dækning af udgifter til advokatbistand inklusive moms, og 2.000 kr. udgør godtgørelse for betalt retsafgift.

Efter kæresagens udfald skal Ankestyrelsen i kæresagsomkostninger for landsretten betale 2.500 kr. til forsikringsselskab til dækning af udgifter til advokatbistand inklusive moms.

THI BESTEMMES:

Byrettens afgørelse om sagsomkostninger ændres således, at Ankestyrelsen inden 14 dage skal betale 77.000 kr. i sagsomkostninger til forsikringsselskab .

I kæresagsomkostninger for landsretten skal Ankestyrelsen inden 14 dage betale 2.500 kr. til forsikringsselskab .

Beløbene forrentes efter rentelovens § 8 a.

Kæreafgiften tilbagebetales.

Sagen sluttet.

Publiceret til portalen d. 04-04-2025 kl. 12:34

Modtagere: Indkærede Ankestyrelsen, Advokat (H)